

**Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól.
Ámen!**

Ének: 167/1.

*Jöjj, mondjunk hálaszót
Hú szájjal és hú szívvel.
Mert rajtunk itt az Úr
Nagy csodadolgot mível.
Már anyaölből is
Volt mindig gondja ránk.
A sok jót, mellyel áld,
Ki sem mondhatja szánk.*

Előíma: Örökkévaló Istenünk, kegyelmes Atyánk! Köszönjük, hogy ma reggel is alkalmat adtál az elcsendesedésre. Köszönjük, hogy a Te jelenlétedben magunkra találhatunk. Mindannyiunk életét ismered. Te látod, hogy bár azt mondjuk, a teid vagyunk, benned hiszünk, azt mondjuk, a Te gyermekeid és a Te néped vagyunk, de mégis csak a szánkkal tisztelünk Téged és a szívünk távol marad Tőled. Arra kérünk, hogy munkáld bennünket a Te igéd által, hogy hadd tudjuk meglátni, hogy vezetni akarsz bennünket, és át akarsz formálni minket a Te képedre és hasonlatosságodra. Hogy ebben az életben áldott életet élhessünk. Olyan életet, amelyet Te áldottál meg, amelyben Te vagy jelen, amelyben mi Veled együtt járunk a mindennapokban. Bocsáss meg, Urunk, hogy bűnös természetünk miatt, nem tudunk igazán Rád hasonlítani és Hozzád folyamodni. Te tisztítsd meg életünket attól a rengeteg bűntől, amely távol tart Tőled. Téged keresünk és a Te tisztogató kegyelmedet szeretnénk a magunkénak tudni.

Így jöjj közel a Te igéddel, Lelkeddel, Urunk! Hadd tudjuk megérteni igéd szavát, hadd tudjuk meglátni azt, ami nincs a helyén. Ami elromlott, amit rosszul élünk meg, azt Te tedd helyére, Te formáld minket olyanná, hogy valóban a Te dicsőségedre élve tudjunk járni ebben a földi életben. Jézus Krisztusért hallgass meg bennünket! Ámen

Textus: Jn, 13, 3-5

„Jézus jól tudva, hogy az Atya mindent a kezébe adott, és hogy az Istentől jött, és az Istenhez megy: felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát.”

Kedves Testvéreim!

Bizonyára még mindannyiunkat intenzíven eltölt a húsvét örömhíre, a gyülekezeti vagy családi közösségben vett úrvacsora öröme. Úgy gondolom, hogy a mai reggelre kijelölt igerész által Urunk az öröm mellett az alázatra is akar tanítani bennünket. Az igét olvasva érezni, hogy ott akkor szinte megállt a levegő, amikor Jézus felkelt, levette a felsőruháját, vett egy kendőt és elkezdte megmosni tanítványai lábát. Micsoda értetlenség és döbbenet lehetett a tanítványok arcán és kérdően nézhettek egymásra – most mégis mi történik?

Hiszen a lábmosás általában a rabszolgák feladata volt. Nem zsidó rabszolgák végezték, mert annyira alantas munkának számított, hogy a zsidó származású férfi rabszolgákat nem alázták meg vele. Jézus itt mégis megtisztítja a tanítványok lábait az út porától. Mert Jézus ilyen. Ő sosem illett bele az átlagos Messiás ideálokba. És nem is tipikus Mester, hiszen itt sem csak alázatra tanít, hanem alázatot is gyakorol.

Urunk a lábmosás alkalmával egy olyan példát ad a tanítványoknak és nekünk, amely teljesen megváltoztatja az egymáshoz való viszonyulásunkat, és az egymásról alkotott képünket. Nehéz így, jézusi módon viselkedni. Hiszen amikor jól mennek a dolgok, amikor úgymond nyeregben vagyunk, akkor hajlamosak vagyunk megfélemezni Istenről és a másik emberről. Elfelejtünk kérni, a másikat megérteni, dicsérni, biztatni és szeretni. Ilyenkor elvárjuk, hogy nekünk szolgáljanak és szinte akaratlanul is elkezdjük leuralni a másikat. Pedig tudjuk, mennyire ijesztő tud lenni, amikor a gőg a tekintélyelvűség elkezd elhatalmasodni egy – egy ember életében, amely megnyilvánulhat a családban, baráti, munkahelyi, gyülekezeti közösségekben. Amely aztán tönkreteszi, széttöredezi, szétdobálja a kapcsolatokat. S még ijesztőbb, amikor rájövünk, hogy önmagunkat is fenyegetheti ez a veszély.

Ezért olyan csodálatos Urunk magatartása ebben a tekintetben, ahogy Ő az istenségét, a hatalmát, abszolút dominanciáját kezelte. Mert Ő, aki Mester és Úr, aki Isteni tekintéllyel rendelkezik, aki joggal elvárhatná, hogy Neki szolgáljanak, mégis megüresítve önmagát, szelíden és teljes alázatosságban megmutatja azt a hatalmas szeretetet, amellyel vállalta értünk a kereszthalált is. Nekünk, akik Őhöz tartozunk ezzel a Krisztusi szeretettel kell egymás felé fordulnunk. Ebben a szolgálatban lehetőséget kaptunk, hogy megváltoztassuk az általánosan elfogadott egymáshoz való viszonyulást. Erre viszont csak az képes, aki elfogadta Jézusnak az áldozatát, aki naponta az Ő bocsánatából és kegyelméből él, mert csak az tud igazán, szívből megbocsátva Krisztusi alázattal személyes szolgálatot végezni a testvére felé.

Kedves Testvéreim! Azt kívánom, hogy ezen a mai napon is tudjunk ilyen Krisztusi alázattal járni, meglátva a mellettünk lévőket és legyen kész a szívünk mindenféle elvárás nélkül segíteni egymásnak, követve Urunk példáját. Ámen!

Utóima: Alázatos szívű, szerető Krisztusunk! Köszönjük az igei tanítást, amelyben magunkra ismerhetünk. Töredelmesen bevalljuk, hogy nagyon sokszor szeretni sem tudunk, sőt egyenesen elvárjuk, hogy mások szeressenek minket. De ennek ellenére, nem küldesz el Magdtól. Nem is tudjuk azt felfogni, hogy Te, mint az Örökkévaló Isten Fia, milyen hatalmas áldozatot hoztál értünk. Mennyire nagy volt az irántunk érzett szereteted. Te Királyként is alázatosan bántál a tieiddel és alázattal hordoztad a keresztedet mindvégig. Bocsásd meg nekünk azt, mikor tehetnénk, cselekedhetnénk, szerethetnénk, de nem tesszük, és engedünk bűnös természetünknek. Kérünk, hogy formáld bennünket Szentlelked által! Járjon át teljesen a Te szereteted! Te példát adtál elénk Magadban, kérünk, taníts és nevelj minket is alázatosságra és segíts felismernünk, hol kell alázatot gyakorolnunk és mikor kell szelíden viselkednünk, mert erről ismerik meg, hogy tanítványaid vagyunk! Imádkozunk a betegekért, az árvákért, a szűkséget szenvedőkért és hallgass meg minket. Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Záró ének: 459/1-4

1. Az Isten bárányára letésem bűnöm én. :/:

És lelkem béke várja ott a kereszt tövében.

A szívem mindenestül az Úr elé viszem,

Megtisztul minden szennytől a Jézus vériben, a Jézus vériben.

2. Megtörve és üresen adom magam neki, :/:

Hogy újjá Ő teremtsen, az úrt Ő töltse ki.

Minden gondom, keservem az Úrnak átadom,

Ő hordja minden terhem, eltörli bánatom, eltörli bánatom.

3. Örök kőszálra állva a lelkem megpihen; :/:

Nyugszom Atyám házába' Jézus kegyelmiben.

Az Ő nevét imádom most mindenek felett;

Jézus az én királyom, imámra felelet, imámra felelet.

4. Szeretnék lenni, mint Ő, alázatos, szelíd,

Követni híven, mint Ő, Atyám parancsait.

Szeretnék lakni nála, hol mennyei sereg

Dicső harmóniába' örök imát rebeg, örök imát rebeg.

Áldás: Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál (Filippi 2:3)